

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 144/06-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. júna 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti O., spol. s r. o., so sídlom L., právne zastúpenej advokátom JUDr. J. C., D., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1/97 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1/97 porušil základné právo spoločnosti O., spol. s r. o., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1/97 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Spoločnosti O., spol. s r. o., p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 70 000 Sk (slovom sedemdesiatisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Ružomberok p o v i n n ý jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Spoločnosti O., spol. s r. o., priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 682 Sk (slovom osemtisícšesťstoosemdesiatdva slovenských korún), ktoré je Okresný súd Ružomberok p o v i n n ý vyplatiť na účet advokáta JUDr. J. C., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 19. apríla 2006 č. k. I. ÚS 144/06-10 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti O., spol. s r. o., so sídlom L. (ďalej len „sťažovateľka“), právne zastúpenej advokátom JUDr. J. C., D., ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Ružomberok (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1/97 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že: «Konanie 5 C 1/97 na Okresnom súde v Ružomberku (...) sa začalo z podnetu žalobcu RSDr. O. K. (v ďalšom „právny predchodca sťažovateľa“), súkromne podnikajúceho pod obchodným menom S., D. návrhom podaným na Okresnom súde v Ružomberku dňa 10. 01. 1997. Podaným návrhom sa právny predchodca sťažovateľa domáhal od žalovaného E. S., bytom R., súkromného podnikateľa zaplata sumy 279.145,- Sk s príslušenstvom, titulom neuhradenej ceny za vykonané práce. Sťažovateľ sa stal účastníkom konania 5 C 1/97 na základe uznesenia Okresného súdu v Ružomberku zo dňa 16. 3. 2005, ktorým sa pripustila zmena účastníkov. (...)»

Podľa sťažovateľky: *«K dnešnému dňu sa nachádza konanie 5 C 1/1997 Okresného súdu v Ružomberku v štádiu vykonávania znaleckého dokazovania a dobu ďalšieho trvania sporu nie je možné vzhľadom na doterajší postup súdu odhadnúť. Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že od podania návrhu na Okresný súd v Ružomberku dňa 10. januára 1997 do času predpokladaného rozhodovania Ústavného súdu o porušení práva ubehlo viac ako 9*

rokov, pričom Okresný súd v tomto období napriek viacerým úkonom postupoval vo veci s prietahmi, ktoré sťažovateľ vidí najmä v nasledovnom nekonaní/konaní s prietahmi:

1. V prípade dožiadania spisov – na pojednávaní 1. 4. 1997 súd vedel o potrebe dožiadať si spisy Okresného súdu v Lipt. Mikuláši Cb 245/95 a Cb 710/95, pričom si ich vyžiadal. Súdny spis Cb 245/95 mu bol zaslaný dňa 15. 05. 1997. Na pojednávaní dňa 3. 6. 1997 mal súd vedomosť o tom, že mu spis Cb 710/93 nebol doručený, a ako to vyplýva z uznesenia súdu z 3. 6. 1997, doručenie zostávajúceho spisu Cb 710/93 bolo potrebné pre ďalší priebeh konania. Napriek tomu bol spis Cb 710/93 zaslaný súdu z Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši až dňa 6. 11. 2000, čo je viac ako 3 a pol roka odo dňa pojednávania, na ktorom mal súd vedomosť o potrebe dožiadania. Na základe spisovej dokumentácie v tomto období vykonal súd iba jeden písomný úkon smerujúci k odstráneniu prekážky – dožiadanie z 15. 8. 2000 spis. zn. 5 C 1/97-61. (...)

2. V prípade konania s prietahmi – na pojednávaní dňa 26. 04. 2001, súd nariadil navrhovateľovi oznámiť ďalšie skutočnosti, pričom navrhovateľ potrebné skutočnosti doložil dňa 10. 05. 2001 a 15. 05. 2001. Ďalšie pojednávanie vo veci sa napriek skutočnosti, že doklady boli doložené už v máji 2001 konalo dňa 08. 04. 2002. V období 26. 04. 2001 – 08. 04. 2002 vykonal súd (s výnimkou vytyčenia pojednávania) iba jeden úkon (priznanie svedočného spis. zn. 5 C 1/97-133). (...)

3. V prípade znaleckého dokazovania – súd ustanovil dňa 02. 10. 2002 znalca Ing. M. V., pričom znalecký posudok bol súdu doručený dňa 14. 02. 2005, čo je viac ako 2 roky odo dňa, keď znalec prevzal spis za účelom vypracovania znaleckého posudku (30. 01. 2003). Napriek viacerým úkonom súdu, sťažovateľ považuje konanie súdu ako nedostatočné na zabezpečenie účelu súdneho konania a to najmä z hľadiska, že napriek tomu, že súd konal, jeho úkony sa javia ako nedostatočne efektívne na zabezpečenie vyžadovaného znaleckého posudku v požadovanom čase. Podrobnosti konania súdu sú podrobne opísané vo výzve Okresného súdu v Ružomberku 5 C 1/97 z 2. 2. 2005. (...)

Sťažovateľ má za to, že Okresný súd v Ružomberku v zmysle vyššie uvedeného svojím konaním s prietahmi zapríčinil porušenie jeho práv. Postup Okresného súdu v Ružomberku podľa názoru sťažovateľa nesmeruje k meritórnemu rozhodnutiu vo veci a jeho nečinnosť bez toho, aby bola odôvodnená existenciou zákonných prekážok, spôsobila zbytočné prietahy v konaní.

Nakoľko niet iného súdu, ktorý by chránil sťažovateľovo základné ústavné právo na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety Ústavy SR, tak na základe vyššie uvedených skutočností ustanovený právny zástupca navrhuje, aby Ústavný súd SR nálezom rozhodol takto:

„1. Okresný súd Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1/1997 porušil základné právo spoločnosti O., spol. s r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu v Ružomberku prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1/1997 konal bez zbytočných prietáhov.

3. Spoločnosti O., spol. s r. o. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 140 000,- Sk (...), ktoré jej je Okresný súd v Ružomberku povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Uvedenými zbytočnými prietahmi spôsobenými okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn.: 5 C 1/1997 sa sťažovateľ nemohol domôcť súdnou cestou svojej vymáhanej pohľadávky vo výške 279.145,- Sk s príslušenstvom. Stratil týmito zbytočnými prietahmi veľa času, energie a financií a nemohol sa naplno venovať vykonávaniu predmetu podnikania. Konanie s prietahmi zo strany okresného súdu v Ružomberku pociťuje sťažovateľ ako finančnú, a tiež ako psychickú ujmu spôsobujúcu otrasenie sebavedomia a to aj s ohľadom na skutočnosť, že spravodlivé posúdenie rozhodujúcich skutočností sporu – vykonania stavebných prác sa stáva z dôvodu plynutia času zložitejším, a v dôsledku toho je ohrozené právo sťažovateľa na spravodlivé rozhodnutie sporu. Preto sa sťažovateľ rozhodol požiadať Ústavný súd Slovenskej republiky, aby rozhodol o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia zo strany Okresného súdu v Ružomberku. Sumu 140 000,- Sk považuje sťažovateľ za primeranú namietaným prípadom konania s prietahmi s prihliadnutím na štádium, v ktorom sa konanie 5 C 1/1997 nachádza po deviatich rokoch konania Okresného súdu v Ružomberku.

Sťažovateľ ďalej navrhuje, aby Ústavný súd SR o procesných otázkach rozhodol nasledovne:

„Okresný súd v Ružomberku je povinný nahradiť právnemu zástupcovi sťažovateľa do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia všetky trovy právneho zastúpenia, ktoré ku dnešnému dňu podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. predstavujú za 2 úkony

právnej služby a 2 x paušálna náhrada režijných výdavkov spolu sumu 5.788,- Sk, pričom podľa § 11 ods. 2 uvedenej vyhlášky odmena za 1 úkon je 2.730,- Sk (prevzatie a príprava zastúpenia, vypracovanie a podanie sťažnosti) a podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky je paušálna náhrada režijných výdavkov pri každom úkone 164,- Sk. “ (...)»

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. J. T., listom z 19. mája 2006 sp. zn. Spr 3009/06, ku ktorému bolo pripojené aj stanovisko sudkyne Mgr. S. M., Mgr. Z. B. a JUDr. J. M., a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu zo 7. júna 2006.

2. 1. Predseda okresného súdu uviedol, že:

„Dňa 5. 5. 2006 nám bola doručená sťažnosť O., spol. s r. o., so sídlom L., ku ktorej sa vyjadrili všetci vec prejednávajúci sudcovia, (...) s tým, že netrváme na tom, aby sa o prijatej sťažnosti konalo ústne pojednávanie.

K veci uvádzame, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky právo bezpodmienečné a má absolútne objektívny charakter.

Napriek tomu sa domnievame, že dĺžka súdneho konania je ovplyvňovaná aj personálnym zabezpečením tunajšieho súdu sudcami. Na Okresnom súde v Ružomberku bol od jeho vzniku roku 1997, plánovaný počet sudcov 7 a viac, ale napriek tejto skutočnosti funkciu sudcu na ňom vykonávalo do 16. 4. 2000 5 sudcov, od 17. 4. 2000 do 26. 10. 2000 len 4 sudcovia, od 27. 10. 2000 do 1. 1. 2002 opäť 5 sudcov, od 2. 1. 2002 do 25. 5. 2003 6 sudcov a k naplneniu stavov na 7 sudcov došlo len v období od 26. 5. 2003 do 30. 11. 2004, kedy opäť klesol počet sudcov na 6 a od 1. 7. 2005 na 5.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj z pripojených prehľadov nápadu vec prejednávajúcich sudcov máme za to, že nebolo fyzicky ani psychicky možné zabezpečiť plynulosť vybavovania každej prejednávanej veci. Na túto skutočnosť bol Krajský súd Žilina ako aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky neustále upozorňované a žiadané o navýšenie stavu sudcov, avšak v podstate bezvýsledne, keď uvedené orgány boli permanentne upozorňované na možnosť vzniku situácie, ku ktorej došlo podaním predmetnej sťažnosti. “

2. 2. Vyjadrenie sudkyne Mgr. S. M.:

„Riaditeľkou správy Okresného súdu Liptovský Mikuláš mi bol dňa 19. 5. 2006 predložený list predsedu Okresného súdu Ružomberok so žiadosťou, aby som sa vyjadrila ku veci Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 5 C 1/1997. Od 1. 7. 2005 vykonávam funkciu sudkyne na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. K výkonu funkcie na Okresnom súde Ružomberok a teda vo všetkých veciach, ktoré som prejednávala v období od 1. 1. 1997 do 30. 6. 2005 s výnimkou obdobia trojročnej materskej dovolenky od apríla 2000 uvádzam, že veci som vybavovala na základe objektívnych podmienok vytvorených na pracovisku. Prácu v senáte som si organizovala tak, aby som konala priebežne vo všetkých veciach. Výkon sudcov bol a je sledovaný štátnou správou súdov. Preto je možné spätne zistiť počet vecí napadnutých vo všetkých agendách, ktoré som vybavovala a ktoré som rozhodla od roku 1997 do apríla 2000. Tieto údaje nemám, ale je možné ich objektívne zistiť. Na Okresnom súde Ružomberok, bol dlhodobý problém s nedostatočným počtom sudcov vzhľadom na počet vecí, ktoré sa prejednávali, pokiaľ niektorý účastník urgoval vec, alebo sa sťažoval, vždy som urýchlene konala.“

2. 3. JUDr. J. T. sa vo veci vyjadril aj ako zákonný (konajúci) sudca, pričom uviedol:

„Na základe opatrenia predsedu súdu Spr. 448/2000, mi boli dňa 17. 4. 2000 pridelené všetky veci Mgr. S. M., včetně spisu 5 C 1/1997 z dôvodu, že táto od 17. 4. 2000 nastúpila na materskú dovolenku.

Napriek značnému nápadu vecí vo vlastných senátoch som spis naštudoval a vyžiadal 15. 8. 2000 pre posúdenie veci potrebné spisy Okresného súdu Liptovský Mikuláš, odkiaľ mi bolo oznámené, že požadovaný spis Cb 700/1993 je zapožičaný Okresnému súdu Dolný Kubín a 30. 8. 2000 bol od neho vyžiadaný a po vrátení mi bude zaslaný.

Vzhľadom na množstvo vecí v mnou vybavovaných senátoch, bolo predsedom súdu prijaté opatrenie Spr. 988/2000 zo dňa 2. 10. 2000, na základe ktorého nevybavené veci 5 C boli pridelené na vybavenie Mgr. O. L. Táto dňa 20. 10. 2000 vytýčila termín hlavného pojednávania na 22. 11. 2000, keď medzi tým po návrate Mgr. Z. B. z materskej dovolenky 26. 10. 2000, boli všetky nevybavené veci 5 C opatrením predsedu súdu Spr. 1113/2000 z 27. 10. 2000 pridelené na vybavenie jej.

Mám za to, že počas doby, keď vec bola vybavovaná mnou, k prieťahom nedošlo.“

2. 4. Vyjadrenie sudkyne Mgr. Z. B.:

„(...) Na Okresnom súde v Ružomberku som vykonávala funkciu sudkyne od 27. októbra 2000, keď som dňa 1. júla 2001 nastúpila na rodičovskú dovolenku. Nástupom do funkcie sudcu mi boli Opatrením predsedu súdu Spr. 1113/2000 dané na vybavenie všetky neskončené veci senátu 5 C, ktorý dovtedy vybavovala Mgr. S. M.

Vo veci sp. zn. 5 C 1/1997 som konala priebežne, termíny pojednávani boli vytýčené na dni – 20. 12. 2000, 24. 1. 2001, 27. 2. 2001, 16. 3. 2001, 3. 4. 2001, 26. 4. 2001, zadovážila som si listinné dôkazy potrebné pre rozhodnutie súdu, vypočúvala svedkov, rozhodovala o svedočnom.

Ku dňu 1. 7. 2001, z dôvodu môjho nástupu na rodičovskú dovolenku, boli všetky neskončené veci teda aj spis 5 C 1/97 pridelené na vybavenie JUDr. J. M.“

2. 5. Sudkyňa JUDr. J. M. okrem prehľadu procesných úkonov v napadnutom konaní uviedla, že:

„Opatrením predsedu Okresného súdu v Ružomberku Spr. 704/2001 dňom 1. 7. 2001 boli nevybavené veci senátu 5 C (208 spisov), pridelené do senátu JUDr. J. M.

(...)

Rýchlosť a účinnosť každého konania je podmienená objektívne, charakterom prejednávanej veci, jej zložitou. Domnievam sa, že dĺžka súdneho konania je ovplyvnená i nedostatočným personálnym zabezpečením tunajšieho súdu sudcami a preto za určitých okolností aj táto námietka môže byť okolnosťou vylučujúcou zodpovednosť za porušenie práva občana na súdne konanie bez zbytočných prieťahov, keď zo strany samotného štátu neboli vytvorené podmienky na plynulé konanie. Vo veci 5 C 1/97 došlo opätovne k zmene zákonného sudcu, a to práve s ohľadom na nedostatočné obsadenie súdu sudcami, keď v roku 1997 až 2000 pracovalo na tunajšom súde 5 sudcov (z toho 3 vybavujúci občianskoprávnu agendu), v roku 2000 nastúpila Mgr. S. M. na riadnu materskú dovolenku a na jej miesto nastúpila Mgr. Z. B., takže aj v roku 2000 bol počet sudcov nezmenený, a to päť. K 1. 7. 2001 nastúpila Mgr. Z. B. na materskú dovolenku a k uvedenému termínu nastúpila do funkcie sudcu JUDr. J. M., počet sudcov ostal nezmenený.

Zložitnosť veci zbavuje súd zodpovednosti za prieťahy v konaní vtedy, ak súd robí priebežne úkony prispievajúce k odstráneniu zložitosti veci, ak jeho činnosť smeruje

k prekonaniu faktickej alebo právnej zložitosti. Základným kritériom pre hodnotenie veci ako zložitej je skutkový stav veci a platná právna úprava relevantná pre rozhodnutie o veci.

V danom prípade ide o vec zložitú po skutkovej stránke, keď pre rozhodnutie o veci sú potrebné odborné znalosti, z toho dôvodu sa vyžaduje znalecké dokazovanie. I podľa vyjadrení znalcov vzhľadom na obtiažnu komunikáciu s účastníkmi konania ako aj vzhľadom na náročnosť posúdenia stavebných práv, je vypracovanie znaleckého posudku náročnejšie.

Vzhľadom na vyššie uvedené, úkony súdu boli v zásade pravidelné, bez zbytočných subjektívnych prietahov, preto navrhujeme vysloviť, že k tvrdenému porušeniu práva sťažovateľa nedošlo.“

2. 6. Právny zástupca sťažovateľky v reakcii na uvedené vyjadrenia predsedu okresného súdu a zákonných sudcov uviedol, že:

„(...) Podľa nášho názoru dĺžka súdneho konania nie je závislá na nedostatočnom zabezpečení toho ktorého súdu, a preto táto okolnosť nevylučuje zodpovednosť za porušenie práva občana na súdne konanie bez zbytočných prietahov.

V ďalšom oznamujeme, že netrváme na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie.

Zároveň oznamujeme, že si uplatňujeme trovy právneho zastúpenia, ktoré v prípade, že budú priznané žiadame zaslať na účet JUDr. J. C., advokáta so sídlom v D.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – inak ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 113/03).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný relevantný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 1/97:

Dňa 10. januára 1997 podal RSDr. O. K., súkromne podnikajúci pod obchodným názvom S., D. (ďalej len žalobca“), na okresnom súde proti E. S., R. (ďalej len „žalovaný“), návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 279 145 Sk. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 5 C 1/97 a bola pridelená na konanie a rozhodovanie sudkyňi Mgr. S. M.

Dňa 30. januára 1997 súd pod hrozbou zastavenia konania vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní odstránil nedostatky svojho návrhu.

Dňa 4. februára 1997 bol spísaný úradný záznam vo veci upresnenia návrhu.

Dňa 5. februára 1997 žalobca doručil súdu „*splnomocnenie*“ pre právnu zástupkyňu JUDr. M. T.

Dňa 14. februára 1997 súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 19. februára 1997 žalobca uhradil súdny poplatok.

Dňa 17. marca 1997 súd nariadil pojednávanie na 1. apríl 1997.

Dňa 1. apríla 1997 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom predloženia živnostenských listov žalobcu a žalovaného, pripojenia spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. Cb 245/95 a sp. zn. Cb 710/95 a predvolania svedkov.

Dňa 4. apríla 1997 žalovaný s poukazom na nedostatok svojej aktívnej a pasívnej legitímácie požiadal súd o zastavenie konania a súčasne doložil fotokópie svojich živnostenských listov.

Dňa 9. apríla 1997 žalobca doručil súdu adresu svedka Ing. M. V.

Dňa 7. mája 1997 súd vyzval Okresný úrad Dolný Kubín (ďalej len „okresný úrad“) na zaslanie živnostenského listu žalobcu, právnu zástupkyňu žalobcu na predloženie listinných dôkazov a právneho zástupcu žalovaného na oznámenie adresy svedka a bolo nariadené pojednávanie na 3. jún 1997.

Dňa 19. mája 1997 okresný úrad doručil súdu výpis zo živnostenského registra týkajúci sa žalobcu.

Dňa 3. júna 1997 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom vyžiadania si spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. Cb 710/93 a predvolania ďalších svedkov.

Dňa 13. júna 1997 bol vyžiadaný spis sp. zn. Cb 710/93 z Okresného súdu Liptovský Mikuláš.

Dňa 2. marca 1998 sťažovateľka oznámila okresnému súdu, že odkúpila dlh, ktorý je predmetom napadnutého konania.

Dňa 6. apríla 1998 sťažovateľka oznámila súdu, že zmluvou o postúpení pohľadávky bola na ňu postúpená žalovaná finančná čiastka spolu so všetkými právami, a preto navrhla, aby mohla na strane navrhovateľa vystupovať namiesto žalobcu.

Dňa 14. apríla 2000 boli opatrením predsedu okresného súdu Spr. 448/00 všetky nevybavené veci v senáte 5 C pridelené do senátu JUDr. J. T., pretože sudkyňa Mgr. S. M. nastúpila na materskú dovolenku.

Dňa 15. augusta 2000 okresný súd opätovne požiadal Okresný súd Liptovský Mikuláš o zapožičanie spisu sp. zn. Cb 710/03.

Dňa 8. septembra 2000 Okresný súd Liptovský Mikuláš oznámil súdu, že žiadaný spis nemôže zaslať, pretože je zapožičaný Okresnému súdu Dolný Kubín.

Dňa 25. októbra 2000 bol spísaný úradný záznam o informácii z Okresného súdu Liptovský Mikuláš, že ich spis sp. zn. Cb 710/98 je stále zapožičaný Okresnému súdu Dolný Kubín.

Dňa 2. októbra 2000 predseda súdu opatrením Spr. 988/00 určil, že veci senátu 5 C budú pridelené na vybavenie Mgr. O. L.

Dňa 18. októbra 2000 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 22. november 2000.

Dňa 27. októbra 2000 boli opatrením predsedu okresného súdu Spr. 1113/00 všetky nevybavené veci senátu 5 C pridelené na konanie a rozhodnutie sudkyňi Mgr. Z. B.

Dňa 10. novembra 2000 právny zástupca žalovaného požiadal súd o odročenie termínu pojednávania nariadeného na 22. november 2000 z dôvodu kolízie termínov.

Dňa 14. novembra 2000 konajúca sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn na zrušenie termínu pojednávania určeného na 22. november 2000 a súčasne oznámila právnomu zástupcovi žalovaného, že prípadné ďalšie žiadosti o odročenie termínu pojednávania

nebude akceptovať, pretože sa môže dať zastúpiť substitútom. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na 20. december 2000.

Dňa 5. decembra 2000 právny zástupca žalovaného požiadal súd o odročenie termínu pojednávania stanoveného na 20. december 2000 z dôvodu kolízie termínov.

Dňa 20. decembra 2000 bolo pojednávanie odročené na 24. január 2001 za účelom opätovného predvolania žalovanej strany.

Dňa 24. januára 2001 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 27. február 2001 za účelom ďalšieho dokazovania.

Dňa 29. januára 2001 súd uznesením uložil žalovanému, aby v lehote 3 dní zložil zálohu na trovy spojené s výsluchom svedkov.

Dňa 6. februára 2001 právny zástupca žalovaného doručil súdu návrh na doplnenie dokazovania.

Dňa 8. februára 2001 súd vyzval žalovaného a jeho právneho zástupcu, aby oznámili, či bol zložený preddavok na výsluch svedkov.

Dňa 27. februára 2001 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 16. marec 2001 s tým, že právny zástupca žalovaného do 3 dní oznámi súdu adresu svedka Ing. P. B.

Dňa 15. marca 2001 bola na okresnom súde spísaná zápisnica o výsluchu svedka Ing. P. B.

Dňa 16. marca 2001 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 3. apríl 2001 s tým, že budú predvolaní ďalší svedkovia.

Dňa 3. apríla 2001 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 26. apríl 2001 za účelom ďalšieho dokazovania.

Dňa 6. apríla 2001 žalobca doručil súdu listinné dôkazy.

Dňa 6. apríla 2001 súd uznesením uložil žalobcovi, aby v lehote 3 dní zložil preddavok na trovy, ktoré si vyžiada výsluch svedkov.

Dňa 26. apríla 2001 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že žalobca do 3 dní zašle súpis prác schválených žalovaným a záznam o prevádzke motorového vozidla.

Dňa 15. mája 2001 žalobca doručil súdu požadované doklady i adresu svedka.

Dňa 1. júna 2001 súd vyzval svedka Ing. V. B., aby do 5 dní doručil súdu vyčíslenie svedočného.

Dňa 29. júna 2001 súd uznesením priznal svedkovi Ing. V. B. svedočné.

Dňa 29. júna 2001 opatrením predsedu okresného súdu Spr. 704/01 boli nevybavené veci senátu 5 C pridelené do senátu JUDr. J. M.

Dňa 5. apríla 2002 Okresný súd Liptovský Mikuláš požiadal o vrátenie spisov sp. zn. Cb 245/95 (zapožičaný 15. mája 1997) a sp. zn. Cb 710/93 (zapožičaný 6. novembra 2000).

Dňa 12. marca 2002 bolo nariadené pojednávanie na 8. apríl 2002.

Dňa 8. apríla 2002 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom vykonania znaleckého dokazovania.

Dňa 17. apríla 2002 súd uznesením uložil žalobcovi, aby v lehote 10 dní zložil zálohu na znalecké dokazovanie.

Dňa 16. apríla 2002 právny zástupca žalobcu doručil súdu podanie označené ako: „*upresnenie otázky pre znalca*“.

Dňa 21. júna 2002 žalobca uhradil zálohu na znalecké dokazovanie.

Dňa 2. októbra 2002 súd uznesením č. k. 5 C 1/97-146 ustanovil vo veci znalca z odboru stavebníctvo, oceňovanie nehnuteľností a stavebných prác Ing. M. V.

Dňa 4. novembra 2002 súd vyzval znalca, aby sa v lehote 7 dní dostavil na súd za účelom prevzatia spisu sp. zn. 5 C 1/97, prípadne si mal vyžiadať jeho zaslanie.

Dňa 3. januára 2003 súd vyzval znalca, aby obratom oznámil, v akom štádiu sa nachádza vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 22. januára 2003 znalec oznámil súdu, že zo strany súdu mu dosiaľ nebol ešte zaslaný spisový materiál.

Dňa 30. januára 2003 okresný súd zaslal znalcovi predmetný spis.

Dňa 4. júna 2003 súd vyzval znalca, aby oznámil, v akom štádiu sa nachádza vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 13. augusta 2003 znalec oznámil okresnému súdu, že miestne šetrenie, ktoré zvolal na 28. júl 2003, bolo zmarené žalovaným.

Dňa 4. septembra 2003 súd oznámil žalovanému, že je povinný strpieť vstup ustanoveného znalca na svoj pozemok.

Dňa 30. septembra 2003 súd požiadal Mestskú políciu v R. o doručenie oznámenia zo 4. septembra 2003 žalovanému.

Dňa 2. decembra 2003 súd vyzval znalca, aby najneskôr v lehote dvoch mesiacov vypracoval predmetný znalecký posudok. Znalec túto výzvu prevzal 7. januára 2004.

Dňa 4. júna 2004 súd vyzval znalca, aby oznámil, v akom štádiu sa nachádza vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 11. mája 2004 súd urgoval znalca, aby oznámil, v akom štádiu sa nachádza vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 8. júna 2004 súd pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty urgoval znalca, aby oznámil, v akom štádiu sa nachádza vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 30. júna 2004 znalec oznámil okresnému súdu, že mu nebola umožnená obhliadka stavby, a preto je nútený vypracovať posudok iba z predložených dokladov, čo však bude napadnuteľné účastníkmi konania.

Dňa 13. júla 2004 zákonná sudkyňa vyzvala znalca, aby znalecký posudok vypracoval v lehote 40 dní na základe dostupných podkladov, ktoré sa nachádzajú v spise.

Dňa 17. septembra 2004 bol v spise zaznamenaný úradný záznam o tom, že súd urgoval (telefonicky) vyhotovenie znaleckého posudku.

Dňa 7. októbra 2004 znalec oznámil okresnému súdu, že mu bola umožnená obhliadka priestorov areálu žalovaného, ktorý však nesúhlasí so súpisom vykonaných prác, a až po predložení ďalších dokladov od žalovaného bude možné „dopracovať“ znalecký posudok.

Dňa 9. októbra 2004 žalovaný doručil súdu svoje písomné „*stanovisko k vykonaným prácam.*“

Dňa 9. novembra 2004 predsedníčka senátu urgovala predloženie znaleckého posudku.

Dňa 2. februára 2005 súd uložil znalcovi Ing. M. V. poriadkovú pokutu vo výške 10 000 Sk, pretože nevypracoval včas znalecký posudok. Menovaný znalec bol súčasne vyzvaný, aby v lehote 3 dní predložil súdu vypracovaný znalecký posudok, v opačnom prípade súd jeho konanie „*oznámí Ministerstvu spravodlivosti SR v zmysle zákona č. 382/2004 Z. z.*“

Dňa 14. februára 2005 znalec doručil súdu vypracovaný znalecký posudok a súčasne požiadal predsedu súdu o odpustenie poriadkovej pokuty.

Dňa 14. februára 2005 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 17. marec 2005.

Dňa 14. marca 2005 žalobca doručil súdu svoje vyjadrenie k znaleckému posudku.

Dňa 16. marca 2005 súd uznesením č. k. 1/97-163 pripustil zmenu účastníkov na strane navrhovateľa tak, že namiesto navrhovateľa RSDr. O. K. vstúpila do konania sťažovateľka.

Dňa 17. marca 2005 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito „za účelom vykonania znaleckého dokazovania s tým, že odporca v lehote 3 dní písomne vypracuje otázku pre znalca“.

Dňa 18. marca 2005 žalovaný doručil súdu podanie označené ako „úloha pre znalca“.

Dňa 8. septembra 2005 súd uznesením č. k. 5 C 1/97-177 ustanovil vo veci znalkyňu z odboru stavebníctvo, odvetvie oceňovanie stavebných prác Ing. J. K.

Dňa 8. septembra 2005 súd uznesením uložil žalovanému zložiť zálohu na znalecké dokazovanie.

Dňa 19. septembra 2005 právny zástupca žalovaného požiadal súd o zaslanie zložienky na zaplatenie preddavku na znalečné.

Dňa 31. októbra 2005 znalkyňa doručila súdu oznámenie o svojej zaujatosti.

Dňa 2. novembra 2005 súd uznesením č. k. 5 C 1/97-183 rozhodol, že Ing. J. K. nie je vylúčená z podania znaleckého posudku v predmetnej veci.

Dňa 14. novembra 2005 žalovaný doručil súdu svoje odvolanie proti uzneseniu súdu č. k. 5 C 1/97-183.

Dňa 30. novembra 2005 súd uznesením č. k. 5 C 1/97-188 rozhodol, že znalkyňa Ing. J. K. je vylúčená z podania znaleckého posudku, a zároveň súd ustanovil vo veci znalca Ing. D. B.

Dňa 7. novembra 2005 sťažovateľka uhradila preddavok na znalecké dokazovanie.

Dňa 23. decembra 2005 súd zaslal spis znalcovi.

Dňa 9. mája 2006 súd vyzval znalca, aby oznámil, v akom štádiu sa nachádza vypracovanie znaleckého posudku, a súčasne ho požiadal o urýchlené vrátenie spisu.

Dňa 18. mája 2006 znalec oznámil súdu, že znalecký posudok nemohol vypracovať do termínu 1. marca 2006 z dôvodu obťažnej komunikácie so sporiacimi sa stranami. Požiadal o predĺženie termínu do 10. júna 2006.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1/97 dochádza k porušovaniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

V danej súvislosti ústavný súd konštatuje, že v prípade sťažovateľky došlo k procesnoprávnemu nástupníctvu (sukcesii), teda k zmene doterajšieho účastníka konania na strane žalobcu, a to na základe singulárnej sukcesie (titulom postúpenia pohľadávky na základe zmluvnej dohody). Keďže singulárna sukcesia nevyvoláva automaticky aj procesnoprávne nástupníctvo, konajúci súd musel uplatňovanú zmenu uznesením pripustiť. Ako to bude v ďalšom uvedené, na ťarchu okresného súdu treba pripočítať, že túto zmenu

pripustil až po takmer siedmich rokoch (návrh bol podaný sťažovateľkou 6. apríla 1998), a to uznesením zo 16. marca 2005 č. k. 1/97-163 z ktorého vyplýva, že súd pripúšťa „*zmenu účastníkov na strane navrhovateľa tak, že na miesto navrhovateľa RSDr. O. K., súkromne podnikajúceho pod obchodným názvom S., D., do konania ako navrhovateľ vstupuje O., spol. s r. o., L.*“. Na základe tohto uznesenia sťažovateľka vstúpila do predmetného konania v tom štádiu, v akom sa nachádzalo pred zmenou účastníkov konania. Uvedená skutočnosť má podľa názoru ústavného súdu zásadný význam pre vymedzenie obdobia, ktoré podlieha posúdeniu namietanej protiústavnosti konania odporcu, pretože v uvedenom prípade v dôsledku súdom povolenej zmeny účastníkov konania nedošlo k vzniku nového procesnoprávneho vzťahu, ale k procesnoprávnemu nástupníctvu do už existujúceho procesnoprávneho vzťahu.

Aj s prihliadnutím na tento záver ústavný súd nemal pochybnosť, že sťažovateľka môže uplatňovať právo na konanie bez zbytočných prietáhov aj pre štádium konania, ktoré predchádzalo tejto zmene.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o zaplatenie 279 145 Sk z titulu neuhradenej ceny za vykonané stavebné práce môže v danej konkrétnej veci predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci napr. s nevyhnutnosťou znaleckého dokazovania. Doterajší zdlhavý priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci.

Treba ďalej konštatovať, že konanie vo veci (od podania žalobného návrhu 10. januára 1997 až dosiaľ) trvá na okresnom súde viac ako 9 rokov, pričom vo veci samej

ešte nebolo vydané rozhodnutie. Už samotná táto dĺžka konania je celkom zjavne neprimeraná.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky ako účastníka konania v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným pried'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že postup súdu v napadnutom konaní nevykazoval vždy znaky plynulého a efektívneho konania (najmä v súvislosti so znaleckým dokazovaním) a okresný súd bol v danej veci bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov aj nečinný, konkrétne od 13. júna 1997 do 15. augusta 2000 (tri roky a dva mesiace), od 29. júna 2001 do 12. marca 2002 (osem mesiacov) a od 18. marca 2005 do 8. septembra 2005 (päť mesiacov). Na okresnom súde teda v danej veci neboli vykonané počas doby viac ako štyroch rokov žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie nečinnosti okresného súdu z hľadiska čl. 48 ods. 2 ústavy je netolerovateľné, rovnako ako aj skutočnosť, že o návrhu sťažovateľky na zmenu účastníctva v napadnutom konaní rozhodoval súd po takmer siedmich rokoch. K uvedeným pried'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci alebo správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Obranu okresného súdu, podľa ktorého „*dĺžka súdneho konania je ovplyvňovaná aj personálnym zabezpečením tunajšieho súdu sudcami,*“ nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti ústavný súd už opakovane uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté pried'ahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí - a teda vykonanie spravodlivosti - bez zbytočných pried'ahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkom súdneho konania a mieru

ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Pokiaľ konajúci sudcovia poukázali na to, že dôvodom prietáhov v napadnutej veci bolo aj to, že *„došlo opätovne k zmene zákonného sudcu“*, resp. poukazovali na to, že *„počas doby, keď vec bola vybavovaná mnou, k prietahom nedošlo“*, treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na uvedené skutočnosti.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 140 000 Sk, ktoré odôvodnila aj tým, že kvôli zbytočným prietahom okresného súdu sa nemohla *„domôcť súdnou cestou svojej vymáhanej pohľadávky vo výške 279.145,- Sk s príslušenstvom. Stratila týmito zbytočnými prietahmi veľa času, energie a financií a nemohla sa naplno venovať vykonávaniu predmetu podnikania“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona

o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané vo výške 70 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti 20. marca 2006 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu 9. júna 2006). Za tri úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena trikrát 2 730 Sk a režijný paušál trikrát 164 Sk (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 8 682 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnenej náhrade trov konania sťažovateľkou rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2006